

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

UYKUSUZ

Diyarbakır' da zorla eve girip tecavüz ettiği iddia edilen kişi beraat etti. Mahkeme gerekçe olarak "tanışık" olmalarını gösterdi.

KAC YIL OYDU? FIRAT BUDACI?

- Nihat Doğan, Allah, bayrak, millet ve annesine olan aşkıyla sıkıntı yoksa, ancak o zaman âşık olabileceğini açıklayarak olası sevgilisine 5. sıradan yer açalı **8 yıl**,

- Çağdaş Kars Haber gazetesi icraatlarını beğenmediği Belediye Başkanı Nevzat Bozkuş için "Kars'ın İçine Sıçtı!" manşetini atalı **9 yıl**,

- Sri Lanka'nın Türkiye Fahri Konsolosu Wijeyeratne, Tayyip Erdoğan'a sevgisi yüzünden bir orkide türünün adını "Dendrobium Recep Tayyip Erdoğan" olarak tescil ettireli **9 yıl**,

- Kıbrıs'taki Kaya Artemis Resort & Casino'da sahneye çıkan İbrahim Tatlıses, "Ben Kaya ile Artemis'i iki ortak şirket zannediyordum. Buraya gelince söylediler, meğerse Artemis tapınakmış. Zaten benim coğrafyam pek kuvvetli değil," diyeli **10 yıl**,

- İbrahim Erkal, İstanbul'da açacağı konservatuvarın geliriyle 81 ilde "Canısı" adını vereceği ilköğretim okulları yaptıracağını açıklayalı **14 yıl**,

- Trabzon'a transfer olan Jarro, her gün duyduğu ezanın ne olduğunu merak ederek bir antrenman çıkışında, "Bu adam neden hep aynı şarkıyı söylüyor?" diye sorunca, 'dinimizle dalga geçiyor' hissine kapılan Hami'nin saldırısına uğrayalı **18 yıl**,

- TRT denetimi, Barış Manço'ya "Arkadaşım Eşşek" şarkısını 'kuzuların daha sevimli olduğu' gerekçesiyle "Arkadaşım Kuzu" olarak değiştirmesini önereli **37 yıl**,

- Kenan Evren, gazetede Deniz Gezmiş'in misafir edildiği evin mühürlendiği haberini okurken kiraya verdiği kendi eviyle karşılaşalı **48 yıl**,

- Moliere, "Hastalık Hastası" oyununun dördüncü sahnesinde yakalandığı öksürük krizine rağmen oyunu tamamladıktan birkaç saat sonra hayatını kaybedeli **345 yıl olmuş**.

nisan hakan

Merhaba.
Art-İst futbol takımı olarak, Şubat sonu yeniden İran'a gidiyoruz. Bu defa Kış Adası'na. Suzuki'ye yeniden gol atma imkanı doğdu, çünkü Japonya yine bizim gruplarda. Umarım Suzuki'ye yine gol atabilirim ve yine harlı harlı anlatırım. Heyecanımı şimdilik çok içimde tutuyorum. Kendimce totem yapıyorum. Bekle beni Japonya, bekle beni resmen Suzuki.
Turnedeyim bir de ben şimdi. Şu anda Muğla'dayım. Dün İzmir'deydim. Gez ha gez, gezmek. İzmir'e gelirken de dedik ki, "Manisa'ya gidek de Manisa Kebabı yiyek" dedik. Yanımda arkadaşım Anıl da var. Girdik Manisa'ya. Park yeri bulmak imkansız. Bir kapalı otopark bulduk. Giriş yüksekliği arabanın ancak girebileceği kadar. Yüklük de var çünkü arabanın üzerinde. Girdik içeriye, park ettik bir yere. Sonra çıktık oradan, gömdük Manisa Kebabı'nı, geri döndük. Arabaya bindik, Çıkışa doğru ilerliyoruz. Gittikçe alçalıyor sanki tavan. Derken, "bodompf" diye ses geldi tavadan. Gitti yüklük. Çıkışa kadar bir şekilde geldik. Çıkıştan çıkmanın imkanı yok. Geçemeyiz yani oradan. Görevli arkadaş bizi geri gönderdi. "Giriş'ten çıkın madem" dedi. Girişe doğru geri dönerken yüklüğü vurduğumuz yerde yeniden hırpalattık yüklüğü. Çıktık bir şekilde ama yüklüğün de anası net sitilmiş oldu çok affedersiniz. İki yandan da çatlamış. Neyse ki Anıl bu işlerde tam bir usta. Hemen bir kırtasiyeden Japon Yapıştırıcı, Yara Bandı, ve bir Soğutucu Sprey aldı, hemen oracıkta tamir etti çatlakları. Su geçirmesin yeter, ki su geçirmesinin imkanı yok artık. Hayatımda hiçbir yerde böylesine bir klostrofobik ortama da denk gelmemiştim. Bir an hiç çıkamayacağım gibi geldi o otoparktan. Canımızı zor kurtardığımız için yüklüğün derdine düşmedim açıkçası. Tam bir "mala geleceğine cana gelsin" durumu yaşadık, o oldu resmen. Gerçekten çok acayip, akıl dışı bir otoparktı.
Bu arada düşündüm de, evlerimizde suya erişimimiz gerçekten çok kısıtlı. Bu bana çok saçma geliyor. Koca evde bir mutfakta su var, bir de banyoda. Ben belki salonda da su olsun istiyorum. Salonda bir lavabo olsa fena mı olur. Bir yüzümü yıkasam, bir ferahlasam. Film izlerken yorulan gözlerime şöyle bir su çarpsam. Fena mı olur. Bence bizleri sürekli sınırlıyorlar. Önce evlerimizden başlıyorlar. Sonra su tesisatı neden duvarın içinde. Elektrik de öyle. Neden ya neden. Biri bana anlatsın. O kadar saçma geliyor ki bu bana. Bir sızıntı olsa, hop duvar kırıyorsun boruya ulaşmak için. Duvar kırmak ne demek ya evin içinde. Sonra tekrar sok duvarın içine boruyu, bir de bunun sıvası da var. Bence bizim bütün sorunumuz bu. Kablo'dan, boru'dan mı daha çok nefret ediyoruz, yoksa duvar'dan mı. Doğru cevap tabii ki duvar olmalı. Çünkü duvar çok zor.

Repliklerden Analizler (ÜBER KIBIRLI KÖŞE)

1 YAA KUSURA BAKMA DA SENİNKİ DE DERT Mİ OLUYO YANI? ONA BAKARSA EVSİZLER VAR O KADAR, AFRIKA'DAKİ AĞLAR NAARSIN? MİSAL VERİYORUM.

ANALİZİNİZ:

SİZİN HAYATINIZDAKİ SORUNLAR ÇOK MÜHİM. DOLAYISIYLA KOLAYLIKLA PAYLAŞABİLİRSİNİZ AMA BAŞKASI Bİ DEDİNİ ANLATIRSA AFRIKADAKİ AĞLAR HE Mİ? SUSALIM MADEM BİZ, SİZ ANLATIN, ÇOK PARDON, AYIP ETTİK.

2 OLSUN... ONLAR DA BUNU YAPABİLMİŞ, O DA KENDİNCE HAKLI... ÖTEKİ O ANLATIM YA HANI, O DA ÖYLE KENDİ BAKIŞ AÇISINDAN HAKLI YANI ÇOK ŞEYAPMIYCAKSIN.

ANALİZİNİZ:

EE? KENDİ BAKIŞ AÇISINDAN HAKLI NEMİŞ ULAN? BİSEY KONUŞMAYALIM O ZAMAN? BÖYLE HERKESE HAK VERE VERE İTİ KOPUĞU BAŞIMIZA MUSALLAT ETTİNİZ, HALA O DA ÖYLE BU DA BÖYLE... ASLAN GAPLAN DA HAKLI AMA KOLUNU İSTESE VERCEK MİSİN? BİZCE SİZİN DEDİNİZ ZATEN KALENDER ADAMCIKLIK, GÖRMÜŞ GEÇİRMİŞLİK FİLAN YA NEYSE.

3 İNTERNET-TE HERKES MUTLU TAKLİDİ YAPIYO ABİ, MUT-SUZLAR ASLINDA, ROL YAPIYOLAR... BEN MİSAL HİÇ BİSEY PAYLAŞMI-YORUM, ASLA.

ANALİZİNİZ: İNTERNETE BİSEY KOYMA- DİĞİNİZ İÇİN GERÇEKTEN ÇOK HAVALISINIZ, İNANIN HEP BUNU DÜŞÜNÜP KONU-SUYORUZ. FAKAT MUTLU GÖ-ZÜKMEK İSTEYEN İNSANLAR- LA İLGİLİ BU KADAR KO-NUŞMANIZ DA Bİ GARİP. BİZCE SAAT KURUP İNSTAG-RAM'DA KAÇ SAAT GEÇİRİYO-SUNUZ, ONA Bİ BAKIN.

5 BU ÜLKEDE BASKI YOK, AKSİNE HERKES FAZLA ÖZGÜR.

ANALİZİNİZ:

ANALİZLİK Bİ DURUM YOK. HAYIRLI İŞLER DİLİYORUZ... Bİ DE FİLMLERİNİZİ DAHA AZ İZLİYORUZ.

4 ABİ DERGİ MERGİ İŞİ BİTTİ BİLİYOSUN...DİJİTAL MECRAYA UYUM SAĞLAYAMAZSIN GİDİCİSİN...

ANALİZİNİZ: LAN TAMAM AN-LADIK YAA ANLADIK. AMMA SEVDİNİZ TAVSİYE VEREN BU İŞLERDEN ANLA-YAN GENÇLİĞİ...YAY ARKADAŞ.

6 YAA SEN YALAN SÖYLE-YEN Bİ ARKADAŞ MI TERCİH EDER-DİN? CİDDİ SO-RUYORUM, NE VAR YANI DOBRA KONUŞTUYSAM, NE KADAR ALINGAN-SIN YAA ?

ANALİZİNİZ:

HA SİZİN SÖYLEDİKLERİNİZDE HİÇ Bİ SORUN OLAMAZ. ÜZÜLDÜY-SEK SADECE BİZ ALINGAN OLDU-GUMUZ İÇİN OLABİLİR BU. BU DOBRALIK OLAYINA NE BİÇİM SARILDINIZ YALNIZ SİZ YAA...O İCAT EDİLMEDEN ÖNCE AYIHLIKLARI-NIZI NASIL YAPABİLİYODUNUZ, SİZE DE YAZIK TABİİ.

Anlamıyorum. Kesinlikle anlamıyorum.

Yıllar yıllar önce de henüz Nev yeni yeni parlamış, bizim üniversiteye konsere gelmişti öyle bahar şenliğine. O kadar yeni parlamıştı ki, tanımıyoruz bile. Konser öncesi arkadaşlarca biz en öndeyiz. Bir adam geldi. Her tarafında bel çantası var. Nev'in menajeriymiş. Dedi ki bize, "arkadaşlar" dedi, "Nev'in normalde İzmir'den fanları gelecekti, fakat gelemediler, siz onun fanları gibi davranır mısınız rica etsem, eğer öyle bir şey yapabilirseniz çok makbule geçer" dedi. "Napaçagız peki" dedik. "Nev şarkı söylerken, hep bir ağızdan, NEV SEN BİZİM HER ŞEYİMİZSİN, ÇAĞLA ŞİKEL SENİN TOSTUNU YESİN diyeceksiniz" dedi, "bu şekilde tempo tutacaksınız" dedi. Dedik "olur, yeter ki Nev mutlu olsun, tanımıyoruz gerçi kendisini ama olsun, bir insanın mutluluğu çok önemli bir şeydir" dedik. Nev çıktı sahneye, başladı şarkı söylemeye. Biz de peşinden başladık, "NEV SEN BİZİM HER ŞEYİMİZSİN, ÇAĞLA

ŞİKEL SENİN TOSTUNU YESİN" diyerek kendimizi yırtmaya. Bir süre sonra Nev, "CANKUŞLAR" diyerek üzerimize atladı. Nev yere düşmesin diye neler yapacağımızı şaşırdık. Çünkü çok hazırlıksız yakalandık. Nev'i ediyoruz öpüyoruz, Nev'e neler yapıyoruz. Nev'in dili olsa da konuşsa. Ki var zaten dili. Güç bela Nev'i sahneye koyduk yeniden. Nev bir türlü uyanmıyor onun fanları olmadığımızı. Ara ara mikrofonu bize tutuyor, biz böyle kalakalıyoruz karşısında. Bir şekilde o konser bitti ama bir de bize sor. Anamız ağladı konser boyunca. Çok büyük sorumlulukmuş fan olmak. Çok zormuş. Durup durup, "NEV SEN BİZİM HER ŞEYİMİZSİN, ÇAĞLA ŞİKEL SENİN TOSTUNU YESİN" patlatmak çok zormuş. Senkronize olmak, ara ara Nev taşımak, mikrofona karşı kalakalmak çok zormuş. Çok zormuş.

Geçenlerde de yeniden Kamil Seven Adam çizeyim diye düşünürken öyle, bir çaycıda, niden Kamil'le ilgili bir muhabbet dönmeye başladı. Biri diğerine dedi

ki, "Kamil'mişsin sen" dedi. O da ona dedi ki, "keşke Kamil olsam, Kamil Allah'ın ismi" dedi. Sonra öbürü de diğerine dedi ki, "Selimiye'deki Siska Kamil ölmüş, hani şu pek konuşmayan" dedi. O da ona "Allah rahmet eylesin" dedi. Resmen kaçakaldım, o oldu.

Muhabbet kuşun kaçmasını diye pencereye tel takıyorsun, fakat bu aynı zamanda başka bir kuşun içeriye girmesini de engelliyor ya, hüzünlenmiyor musun. Bence çok hüzünleniyorsun.

Geçenlerde Hazar Beyefendi'nin ışıklı topunun ışığı bitmiş, ben de buna hüzünlendim, o oldu.

Hoşça kal.

"İlahiyya"

15 Şubat Perşembe/ Kadıköy Bahane Kültür Salon / Saat: 21.00 / bilgi: 0216 345 54 49
16 Şubat Cuma / BKM Mutfak Sahne / Saat: 21.45 / bilgi: 0212 327 72 00
17 Şubat Cumartesi / Bursa Görükle Sanat Mahal / Saat: 20.30 / bilgi: 0224 483 21 62
20 Şubat Salı / Ankara If Performance Hall / Saat: 21.30 / bilgi: 0312 418 95 06 (bilet alana Ben 3 kitap hediye)

Post modern, daha doğrusu post post modern mimari dışarıdan çok güzel görünen ama kendisi polyesterden yapılmış bir takım elbise gibi. Gerçi polyesterden takım elbise dışarıdan nasıl güzel gözükür onu da bilemedim orası ayrı. Ama şöyle düşünün: Dışarıdan bakıyorsunuz binayı

Zara Hadid ya da Frank Gehry tasarlamış, çarpıcı yuvarlaklar, diğer binalarla farkını ortaya koyan dev kavisler, garip çıkıntılar, ilginç çıkıntılar var; "Vay ulan böyle bir evde yaşamak vardı," diyorsunuz ama tut ki eve yerleştiniz, e içeride de her yer yamuk? Duvara bir tablo asmanız asamazsınız çünkü içine sıçtığınız duvarı içbükey, olmadı dış bükey; artık dışarıda nasıl bir bükeyse onun tersi işte. Gittiniz IKEA'dan köşedöner koltuk aldınız diyelim evde doksan derecelik köşe mi var? Ha nedir elbette yine yerleştirirsiniz ama dev bir alan ziyanı, boş metrekare. Neymiş evini Frank Gehry dizayn etmiş, e be pezevenk evle beraber koltuk da dizayn edeydin o vakit. Yani

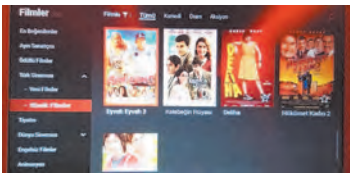

"Aslında çilek mobilya'da çok güzel yuvarlak koltuk takımları varmış."

inanır mısınız olacak iş değil. Dünyanın bin bir türlü hâli var; tut ki cam kırıldı, had git bul bakalım dev bombeli otomobil camından hallice camı da taktır bakalım. Şerefsizim karton kolilerle idare edersin aylarca sipariş ettiğin cam gelene kadar. Ha tama dışarıdan çok ilginç, çok meh meh ama içinde olmak istemem doğrusu.

Düşünecek olursanız milyonlarca, belki de milyarlarca insan için modadan daha güzel bir şey yok. Nedir? Her yıl birileri çıkıyor "Efendim bu yılın modası fuşya renkler, ekoseler çok demode, sakın giymeyin," diyor hoop dünyanın dört bir yanındaki orta ve üst sınıftan arkadaşlarımız ekoseleri gidip bizim gibi ülkelerde ihtiyacı olana, batı ülkelerinde eski giydi toplayan kayır kurumlarına veriyor; o giysiler de gidiyor maddi durumu iyi olmayan insanlara ulaşıyor. Sadece moda da değil. Misal Amerika'nın her dört yılda bir düzenlediği başkanlık çığnılığında sırf ön seçime giren adaylar bile milyonlarca tişört şapka bastırıyor; o milyonlarca tişört ve şapka ön seçim sonuçları belli olur olmaz Afrika'da garibanlara yar oluyor. Tabii Savana'nın ortasında bir kabileden sırtında "Romney / Ryan 2012" tişörtleriyle gezen afacanlar bir garip duruyor ama olsun: Ben hayatımda Amerikalı bir siyasetçinin Afrika'ya (ya da başka bir yere) daha faydalı olduğu bir örnek daha bilmiyorum. Moda da öyle işte, resmen hayır kampanyası: Orta sınıfın modası geçmese iki yıl daha giyeceği pantolu ceketi fakir fukaraya verme vesilesi. Ha üst sınıf mı? Onlar keriz mi anacağım? Modası geçen ceketi dolaba kaldırır, nasılsa üç yıl sonra yine moda olur. Dolapta yeri mi yok heriflerin.

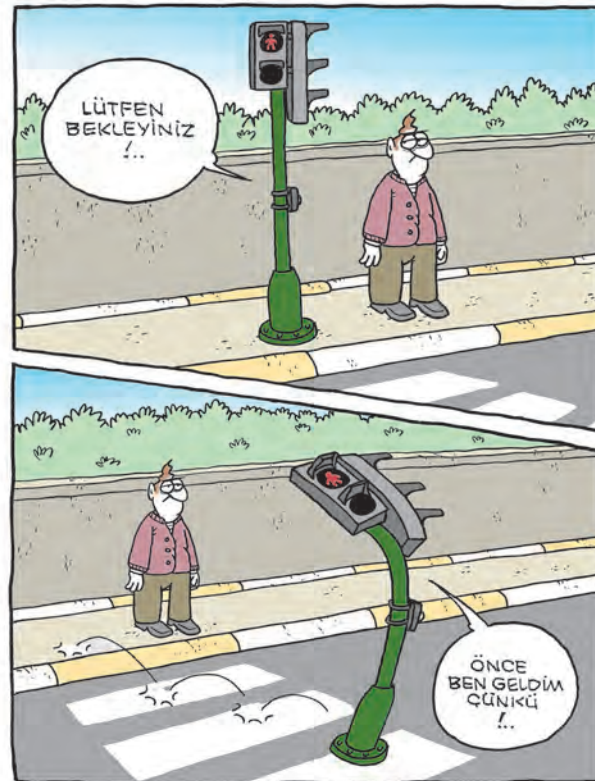
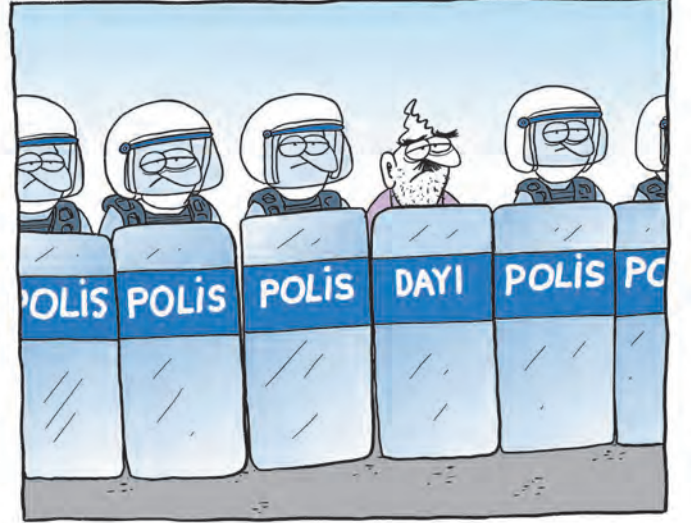
Geçen gün uçağa bindim, artık uçaklarda eğlence sistemi var; yol boyu film izliyorsunuz. Türk filmi izleyeyim dedim, baktım iki seçenek var: Yeni filmler, Klasik filmler. Valla her daim siyah beyaz Türk filmlerinin hastası bir insan olarak hemen klasikleri seçtim ki seçmez olaydım. Hayır 70'lerin aventür, 80'lerin buhran sinemasına bile razıydım ama bayrak taşıyıcı havayolu şirketimize göre Türk Sinemasının klasiklerinden bazıları şunlardı: Deliha, Eyvah Eyvah 3, Çalgı Çengi (Çalgı Çengi 2 henüz klasik olmamış, o yeni filmler arasında)

"Bir Metin Erksan, bir Yılmaz Güney hadi olmadı Demirkubuz ya da NBC beklerken..."

emek vermiş, çekerken belli ki çok eğlenmişler, hatta o kadar eğlenmişler ki bizim eğlenmemize bile gerek kalmamış ama klasik? Lütfen.

İLKER ALTUNGÖK

Peki güzel şeyler hiç olmuyor mu?

Kadıköy'de iki şişman dolaşıyor. Sırtlarında çantalar, ellerinde çantalar, vücutlarının her yerine asılmış çantalar, bir şekilde çantadan boş kalan noktalara asılmış elektro gitar

çantaları. Hasan İnceler ile birlikte toplu taşımının her türlüüne binerek konser vereceğimiz bara varmaya çalışıyoruz. Kadıköy'e kadar ulaştık, ama bizi bara götürecek bir taksi bulamıyoruz. Bir insan bu kadar çantalı, kış soğukunda buharlar çıkartarak terleyen insanları görüp de nasıl "o taraf sıkışık, yürüyerek daha hızlı gidersiniz, yollar inşaat yüzünden kapalı zaten, o yüzden siz yürürseniz benim açımdan daha iyi olur" diyebilir? İkimiz de ısrarı sevmeyen insanlarız. Nazımız ancak sevdiklerimize geçer; o da japon yeni gibidir, her yerde geçmez, zor kabul edilir. Ben yine de "abi konserimiz var, geç kalıyoruz, götürebiliyorsan götür, yükümüz ağır, ben şarkıları zaten zor ezberledim, biraz daha çanta taşırsam her şeyi unutabilirim. Şarkıları Hasan İnceler yazıyor, genelde insan ilişkileri üzerine yazıyor, "sen bana yastığımı vermezsen / sen uyurken ben uykusuz kalırım" diye şarkı sözleri var, biraz şu an senin yaptığın götlüğü anlatıyor, ben tam anlatamıyorum şimdi ama Hasan yolda daha iyi

açıklayacaktır. Ne diyorsun? Kendin hakkında henüz bilmediğin bazı şeyleri yolda bizden dinlemeye ne dersin? He?" diye biraz ısrar ettim. "Bak arkadaşın gidiyor, sen de koş arkasından yetiş. Birbirinizi kaybederseniz bir daha bulamayacak insanlara benziyorsunuz" dedi. Hasan hayır cevabını aldığı gibi yürümeye başlamış bile. Bize de yakışan budur. Boyun eğmeyeceğiz, minnet etmeyeceğiz. Iron maiden bir kere taksiciye yalvardı mı acaba sanat hayatı boyunca "beni al" diye? Zannetmem. Iron maiden gibi olacağız. Taksiciye "fikrini değiştirirsen biz o tarafa doğru gidiyoruz, sevgiyle kal" diyip Hasan'ı yakalamak için çirkin bir şekilde arkasından koşmaya başladım.

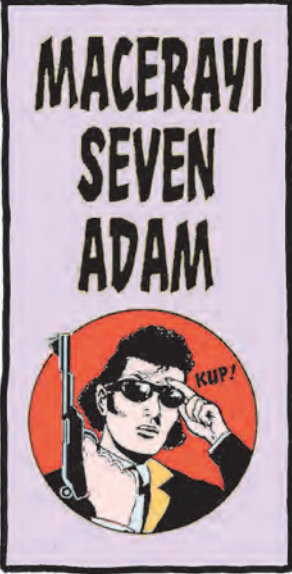
Hasan'a yetişip "Iron maiden gibi olacağız!" diye bağırdım. "Perşembe akşamı gece onda konser biraz saçma oldu, inşallah insanlar gelir ya" dedi. Gelirler herhalde, ne bileyim. Artık perşembe akşamları cuma akşamları gibi olmuş diye duydum, bizim gençliğimizdeki gibi değil işler. Gizli gece kulüpleri varmış, dışarıdan bakıldığında çorbacı gibiymiş ama içeri girdiğinde parolayı söylersen seni arka tarafta bir kapıdan geçiriyorlarmış ve içeride inanılmaz ünlü diceyler çalışıyor ünlü insanlar dans ediyormuş. Üstelik diceyler türk değilmiş, fransız falanmış. Ayrıca artık bir çok bar ve gece kulübü yer altından gizli tünellerle birbirlerine bağlıymış. Bir şekilde, çalışmaları halen devam eden metro hattına bağlanan tüneller kazmış insanlar. Böylece kolaylıkla bir mekandan bir mekana geçebiliyorlarmış. Yine maalesef sadece parolayı bilenler tünelleri alınıyormuş. Tünellerde de bazen fransız diceyler çalışıyormuş. "Ulan

nereye gitsek bu çocuk orada, dışarıda bir kez rast gelmedim, hep ortamlarda görüyorum, şebeke suyuna mı karışıp sızıyor ortamlara?" diye merak ettiğin insanlar ikinci dünya savaşındaki japon askerleri gibi bu tünelleri kullanarak bir yerden bir yere hareket ediyorlarmış.

Bunlar duyduğum bazı şeyler. Ne kadar doğru bilemem.

Konseri vereceğimiz bara babanneler gibi giriş yaptık. Ağrılar içinde ve sesler çıkartarak. Her şeyimizi göstererek, "bunları koyabileceğimiz bir yer var mı?" diye sordum. Orada eğlence

ve müzikten sorumlu şahıs "sizi kulise alalım" dedi. KULİS Mİ? Kulis mi var? Iron maiden gibi... Kulisteki buzdolabına da bir sürü bira koymuşlar. Gerçekten inanmadığım için kulise eşyaları bıraktıktan sonra çıktım, barın içinde sorumlu adamı arayıp buldum, "biralardan içebiliyor muyuz?" diye sordum. Grup üyeleri ve yakınları kulisteki buzdolabındaki her şeyi yiyip içebiliyormuş. Gerçi sadece bira var ama daha ne olabilir ki? İlk defa başkalarının giremediği yerlerde başkalarının içemediği biraları içiyorum. Hemen eşi dostu da aradık, önceden "hayırlısı ya gelemeyebilirim ama gelemesem kesin haber veririm" diyip de gelmeyen herkes bedava birayı duyunca büyük ihtimalle gizli tünelleri kullanarak 15 - 20 dakika içinde yanımızda belirdi. Ben sahnede iyice kafam karışmasın, zaten allaha emanet ezberlediğim şarkıları iyice unutmuyayım diye sadece iki bira içtim, Hasan da bir tane sahneye yanına aldı. Geri kalan bütün biraları dostlarımız ve dostlarımızın yanında gelen tanımadığımız dostlarımız içmiş. Üstelik bir şişe viski bulmuşlar, onu da içmişler. Ama ne fark eder?

Devamı haftaya.

"Bunu ta başından biliyordum
Bir gün buralarda sonuncu kalışım
olacaktı

...
Bunu ta başından biliyordum
Durdum bekliyorum, gelme"
Gülten Akın, Siyah-Beyaz'dan

* Muzaffer İzgü, beyninizin ışığını çocukları ve çocuk ruhlarını güldürmek için kullandınız, düşünmenin en soylu biçimi olan mizaha emek verdiğiniz, mekanınız cennet olsun. "Üç Halka Yirmibeş" ve diğer kitaplarınız, adınız sonsuza taşıyacak. "Bizim mutluluğumuz çok basitti. Tencerede yeneğimize olsun, çikonda ekmeğimize, lambada gazımıza, ocakta çaydanlığımıza, yeter de artardı bile" diyen meslek büyüğümüzün, izinizdeyim usta...

* Yobazlanmak: İktidar kıyaklarıyla iş hacmini genişletmek...

* ABD emperyalizminden tek kelime bahsetmeyip Kuzey Kore düşmanı olmak; İnce Memed'e "eşkiya" deyip, Abdi Ağa'nın zulmünü görmemek anlamına gelir. Amerikan terörüne karşı bin kere Koreliyim, milyon kere İranliyim. Doğulu olarak savaşta terbiye de bize düşer, Hz.Ali'yi dinleyip düşmana sövmeyelim ve diyelim ki: "Allahım, onların da canını koru, bizim de canlarımızı koru. Onlarla aramızı uzlaştır; onları sapıklıklarından kurtar, hidayete ulaştır; böylece de bilmeyen, hakkı tanısın; sapıklıkla direnen, ondan vazgeçsin, ayrılınsın."

* "Mahalle baskısı" deyimini armağan etti ve aramızdan ayrıldı sosyolog Şerif Mardin. Nur içinde yatsın. O baskı her mahallede mevcut, inancımıza dudak bükten batı meftunu tipler çıkıyor karşımıza, aydınlanmayı ateist olmakla karıştıran çok sayıda yandan yemiş modern var...

* Karl Marx, satranca da düşünümüş ama asıl uzman olduğu oyun damaymış. Damam tüm pullar eşit olduğu içindir sanırım!

* Türklerin kavim olarak bitirdiği göçü, şahsi olarak devam ettiren son adamım...

* 1973'te "Gençlik ile Elele" adlı plak çıkarmış Mustafa Özkent ve bu albüm ile "Anadolu popunun Frankenstein'i" ünvanını almış.

Türkülerimizin caz, fank ve saykodelik yorumlarını tereddütsüz bir ustalıkla dünya müziğine kazandıran Özkent'e gönülden selamlar. Albümün kapagı da gayet postmodern, henüz ortada postmodernizm falan yokken...

* Şort giyen kadına saldırdı olamaz ancak eleştiri olabilir, niye mini etek giymedin diye...

* Şarkı söylenmez, okunur. Şiir okunmaz, söylenir. Yazı da yazılır mı, kendini mi yazdırır yoksa, ben bilemedim yaylamızın yolunu!

* Trabzon'da yolcunun "Işıklarda incim" demesi üzerine dolmuş şoförünün cevabı: "Niye, karanlıktan korkay musun!?"

* Her 'eşli king' dendiğinde, Ashley King adlı olmayan bir erotik film yıldızı beliriyo gözümde...

* Arkadaşımla telefonda konuşuyoduk, birden kesildi. Sonra tekrar konuştuk. N'olduğunu sordum, "Yanak" dedi. "Yanaklı olunca böyle oluyor, yanağım değdi o yüzden kesildi" dedi...

* Ne zaman ki futbol maçında kaçan gol, tekrar pozisyonunda gol olur, işte o zaman benim deli gönlüm gen olur...

* "Bu gidişle yakında lüksemburgca diye bir dil kalmayacak" dedi biri. Yorumusuz aktarıyorum...

* 100 yaşını geçen bir adamdan bahsettiler, her gün bir bardak birasını içmeyi ihmal etmemiş. Demek ki dedim, "bir asır" yaşamamın sırrı burda: Bira, sır işte... (Amcamıza uzun ömür dilerim, bence alkolü bırakmanın yaşı yok, çünkü bir damlasının bile faydası yok.)

* "Bacak" soyadlı arkadaşım var... İkinci numarasını "Diğer bacak" diye kaydettim...

* Kadına nereli olduğunu sordum, "Royal Jordan" dedi. Ben insanla tanışım zannediyordum, meğerse iskambil markasıymış! Yok yok, bildiğin Ürdün işte, doğu diyarlarında "batılı felan gibi" takılmak moda sadece...

* Detay, kendi içinde bir bütündür...

* "Tüten Ateş" diye avukat ismi gördüm Taksim Talimhane'de. "Ugh" demişim. Ismin elektriki yetmezmiş gibi, bir de "Av.Tüten Ateş" yazıyordu. Gözümün önüne ateşte ceylan çeviren Kaptan Swing ve ahretlikleri geldi. Acaba haciz davalarına bakıp ocak söndürüyor mudur Avukat Ateş? Peki 'cinsel haciz' mümkün müdür? Seks oyuncaklarına el koymak gibi? (Mesai gereği s.ki tutmak...)

* "Ben bu hayatta insan biriktirdim" diyenlerin sağlam dörtte biri, net haybecidir ha!

* "Çözümleme diye adlandırdığımız düşünce gücünün kendisi çözülmemeye pek elverişli değildir" cümlesiyle başlayan hikaye. Gelmiş geçmiş en ünlü hikayelerden biri, Edgar Allan Poe'nin "Morgue Sokağı Cinayeti" adlı öyküsü. Daha yeni okudum, bunca yıl onu okumam gerekirken n'aptıysam artık. Çok şaşırdım, ters geldim.

İlginçliği kadar üslubuyla da etkiliyor: "Versiz bir derinlik düşüncüyü karıştırır, zayıflatır; bir noktaya toplanmış, devamlı, dümdüz bir bir dikkatle bakarsanız, Çoban Yıldızı bile gökyüzünden silinip gidebilir." Hikayeden bahsedip asidini kaçırarak istemem, belki benim gibi okumayanlar kalmıştır. Okuduklarımız içinde amerikaliya en benzemeyen

amerikalı olan Poe'nun dehasından çıkan her şeyi okumalıyız zaten. Yine aynı hikayeden incecik bir cümlesiyle kapitalizm paragrafı: "Alışılmışı ile anlaşılması birbirine karıştırmak gibi kötü, ama sık sık görülen bir hataya düşüldü."

* "Gevende" grubunu severek dinlerdim, daha yeni gevedenin kürktece göbebe, bizdeki yörük anlamına

geldiğini öğrendim, daha da çok sevdim...

* Rahmetli yönetmen Osman Fahir Seden, değerli bir ağbimizdi. Sinemacılığının yanı sıra "Beşiktaşlı Sanatkarlar Derneği"nin de kurucusuydu. Böyle bir dernek de onca takrim içinde gene Beşiktaş'a nasip olmuş. Bu dernek niçin tekrar faaliyete geçmez veya yeniden kurulmaz? Kurucu başkan önerisiyle Zafer Algöz üstadımızı görevle çağırıyorum, yakışır!

* Bir meslektaşımla sadece üç dakikalığına tanıştım... Onda da yeni kalkmıştım, gözlüğümlü takmamıştım... Hayal meyal hatırlıyorum, rüya gibi, değil gibi bir durumdu...

* birinci eski: o muhammed ali / siyah güzeli / ringde danseden deli... o muhammed ali / seçilmiş veli / şifa dağıttı eli... o muhammed ali / arısı keleşbeği / onu seyretti...

* Dudaktaki uçuşun tpsizliği yetmez gibi, bi de çekirdek yerken tuz değdikçe incecik sızlaması...

* Kısa yoldan ilginç mi olmak istiyorsun, cümle hazır: "Aslında erkekler, kadınlardan daha dedikoducu!" Nereye erkekler daha dedikoducu, bu konuda haleybaşı her zaman kadın. Hele hele, sadece konuşurken düşünen türleri. Kadın ve dedikodu, tahin-pekmiz gibi, yüzüylların uyumu var. Erkek ancak yaklaşabilir ama ulaşamaz. Haa, dedikoducu erkek, dedikoducu kadından daha aptal diyorsanız, o da doğru bak.

* Sesi o kadar tiz ki, pes edersiniz...

* Harfi harfine yaşamış iş görüşmesidir, Patron: Gergin misin?

İşsiz: Biraz.
Patron: İstiyosan git bi sıç, rahatla!rsın!

İşsiz: Nasıl?
Patron: Sıcınak, rahatlatır.

İşsiz: Gerek yok, sağolun.
Patron: Sıcşaydın rahatla!rdın!

(Patron meşhur reklamcı Ali Nuri Bey. İşsizın adı bende saklı, yakın diyarlarda evli barklı)

* Mizahçı az değil. Lakin parçacık mizahıyla uğraşanı az. Ha benim genjlerime; şimdi bunu düşünün, sonra istirahat edin, durumunuz varsa seksedin...

Mustafa Satıcı

instagram.com/cemguventurk

CEM GÜVENTÜRK

Firat Budacı

Giriş: Taylan da Kim?

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin
Gülmen

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Yapabilseydim
düşen kiraz çiçeği gibi
söyledim şiirimi"

Matsuo Bašo

"Anne, uçak düşecek"
diyor küçük kız. (varsa dört yaşlarında,
beş yok) Yanımdaki koltukta annesi. O
cam kenarında. Epey rötarlı bir gece
uçuşu. Tekerlekler henüz yerden kesildi.
Uçağın içinin ışıklarını kararttılar. (oval
pencerelerde minik minik damlalar--
çiseliyor— kanadın kenarında çakıp
çakıp sönen mavi ışık) Tekrarlıyor. İsrarla;
"Düşecek" "Niye düşün canım, deme
öyle Özge" "Hayır, düşecek" diyor dönüp
annesinin gözlerinin içine bakarak. Çatık kaşlarla,
daha da ciddileşerek: "Düşecek uçak"

Bir meşgul karanlığa doğru
hızla yükseliyoruz. Gayb'e.
Dur bakalım. "Bak, şurdaki
delikten (parmağıyla ortadaki
boşluğun acil çıkış kapılarını
gösteriyor) fırlayıp düşücez"
Sesi çocuk sesinden de
farklı biraz; daha ziyade; hani
dublajlı yabancı filmlerdeki
güya çocuk konuşuyormuş
gibi, küçük kız sesi taklidiyle
yapılan ama aslında bir
yetişkinine ait olduğu da
anlaşılan o "dublaj kız çocuk"
sesi. O ses. Onları andırıyor.
Zaten o yaştaki bir çocuğun
kuramayacağı uzunluk ve
tutarlılıkta, her şeyi yerli
yerinde, mükemmel cümleler kuruyor. Töbe
töbe... Kalkışı beklerken, az önce. Şaşırmıştım.
Nooluyoruz. Zaten "karanlık, gizemli bakışlı
küçük kız çocuk"
temalı/afişli bin tane
korku filmine maruz
kalmış divaneleriz.
(tek kolundan tuttuğu
bez bebek yerlerde
sürünüyor--afişi diyorum,
yok bebek falan bu
kızda--) Allahım lütfen
sadece çok çok ender rastlanan derecede büyük
bir dâhinin çocukluk hali olsun, lütfen, asrın en
büyük kadın kâhininin çocukluğu olmasın. Olmasın.
Havayolu dergisine gömüldüm, Bir güvercin gibi
yandan seyrediyorum. Güya okumaya çabalarken.
Noolur noolmaz belki benle ilgili bir şey de der
şimdi, diye o tarafa hiç bakmadan. (ilk önce, bu
adamin basınçtan kafası patlayacak)
Neyse,
kâhinliği yokmuş. Şükür. İndik. (Antalya) Sadece
aşırı zekâdan gelme karamsarlık. Oymuş. Uçağın
kapılarının açılması uzayınca sıkıntıdan kendi icad
ettiği, bilmediğimiz, anlamadığımız kelimelerden
olma çılgınlık, kafiyeli tuhaf şarkılar söyledi. (bana
da bakarak ara ara--artık olmaz--yemezler başka
kapiya--) Hala biraz, hafiften korkmuyor olsaydım
eğer, "hani düşücekti nooldu, çakma kahin" derdim
tam çıkarken. Demedim.

AVM'YE GİDEN CADDE/ ERTESİ GÜN
Buzlu cam gibi donuk, puslu iç bunaltan bir
gökyüzü. Derin nefes alıyorum. Bulutlu, sıkıntılı bir
hava. Romanların darbukaları bile kurtaramıyor
durumu. (bir köşede oturmuş döktürüyorlar)

Pazar gezmesine çıkmış aileler.
Cadde kalabalık. Kucaklarda çocuklar.
Dalgın, tatsız tuzsuz, bezgin suratlarla
neredeyse hiç konuşmadan yavaş
yavaş sallana sallana yürüyorlar.
(yambıl yumbul) Pazar bitmek üzere.
Bitmek üzere olan pazarın melankolis.
İç sıkıntısı. Koca hafta sabırla
bekledikleri bitiyor işte. Vaadedilen yine
gerçekleşmedi. Yine. Bir daha. Hep bir
şeyler olacaktı gibi olur. Hiçbir şey

olmaz. (düzenli mesaili çalıştığım zamanlardan)
Önümüzdeki hafta sonuna daha çok var. En uzak
an. ("Bu güne en uzak gün,
dün" Özdemir Asaf) Nişanlı
çiftler; onlar bile dalgın.
Bir dakika. Derken,
bir mucize oluyor.
AVM ye girer girmez,
(kapısındaki o kontrol
noktasından geçtikleri
an) hayret verici bir
şekilde değişiyorlar.
Değişiyoruz. Yüzlerindeki
o gerginlik. Tedirginlik,
sıkıntı, tereddüt. Aniden
kayboluyor. Birden. Daha
neşeliler. Caddedeki
halimizle kıyas dahi kabul
etmez derecede neşeliyiz.
Bi şey oldu bize. Pazar
akşamı huzursuzluğu? O

da yok oluyor ansızın. Burada akşam yok ki. Akşam
hüznü olsun. Gökyüzü yok. Donuk gökyüzü yok
o. Pazar bile yok. Hava hiç kararmıyor burada.
Işık sabit; ıslı ıslı heryer. Pırıltılı. Rengarek. Ne
bir çatlak, ne bir kırık. Ne bir çizik. Dökülmüş
sıva. Zamanın dışına çıktık işte. Başka boyuttayız.
Her şeyi alabilirmişiz de almıyormuşuz gibi bir
duygu içimizde. (bir ara alırım) Vitrinler de bizi
seyrediyor. Kutsal alana girdik. Mucize oldu. Alışın
düştüğü kuyunun tersi. O aşağı doğru gidiyordu.
Yukarı doğru; yürüyen merdivenlerle usul usul
süzülüyoruz biz. (yanlardaki raflardan istediğini
alabilmek mi düşerken? Var, o da var burada, binbir
tür lüs)

Ama maalesef,

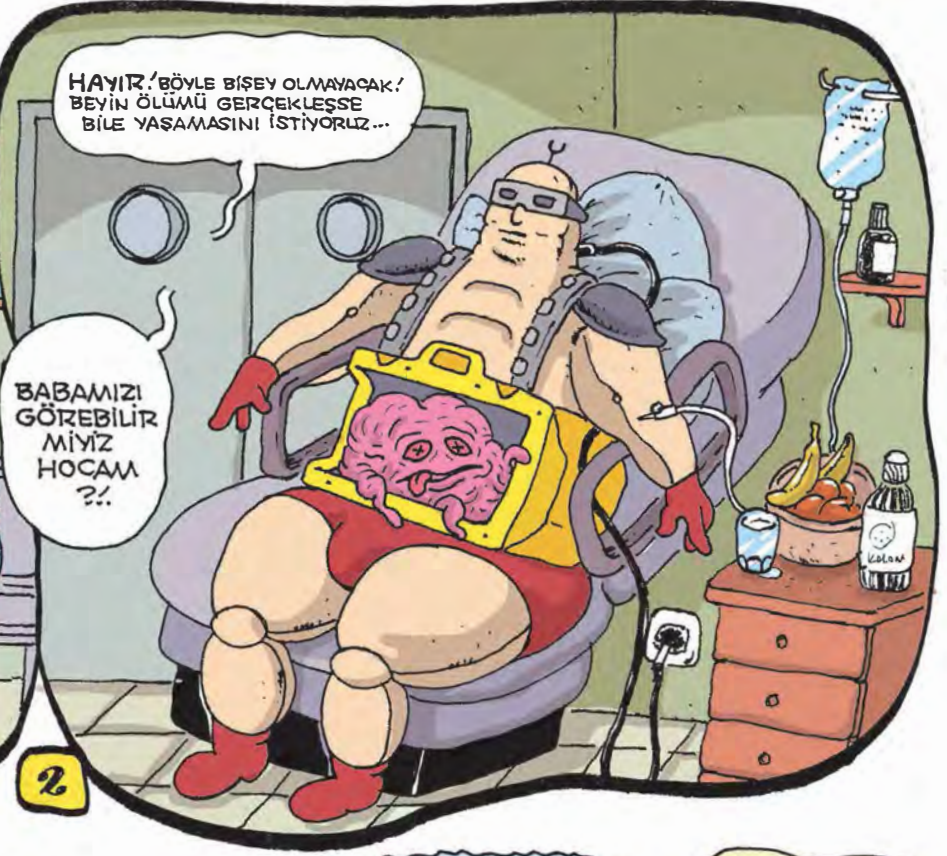

Nazım Hikmet

sistemin modern Alamut
kaleleri/kuleleri on'da
kapanıyor. Saat on.
Aşağı doğru kayıyoruz bu sefer.
Uyuşmuş, dumanlı, efsunlu
kafalarla. Merdivenlerde.
Yarın erkenden iş başı.
Olsun,
gelecek hafta sonu gene
geliriz...

("... yalnız cumaları/
yalnız pazarları" N. Hikmet)

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler
dilerim...

Furkan Özçoban

SİNDİRELLA ...

DERTLİ YUVA

DERTSİZ YUVA

UYKUSUZ'DAN 2 CİLT VE 1 KİTAP TAN OLUŞAN YEPYENİ BİR SET!

ÇIKTI! TÜM TÜRKİYE'DE!

CİLT 40 UYKUSUZ DÜKKAN'DA Haftaya tüm kitapçılar'da!

Uykusuz
dükkan

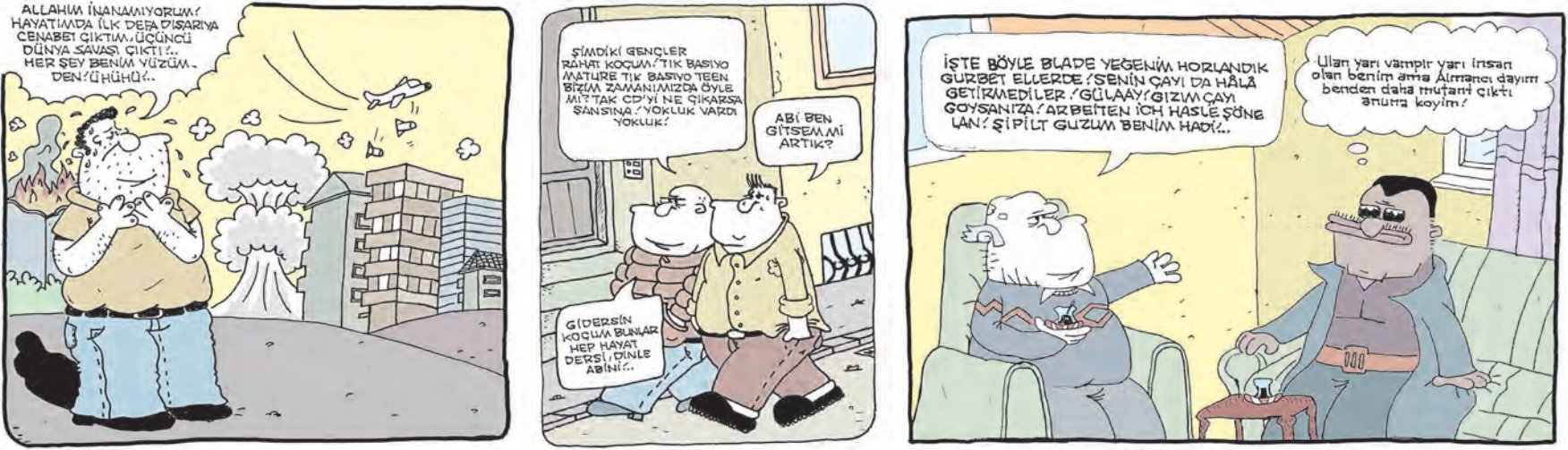
www.uykusuzdukkkan.com.tr

Barbaros ALTUĞ

Caner DAĞLI

Erhan GÜNEŞ

Uykusuz

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, esri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 15 ŞUBAT 2018 | Sayı: 546

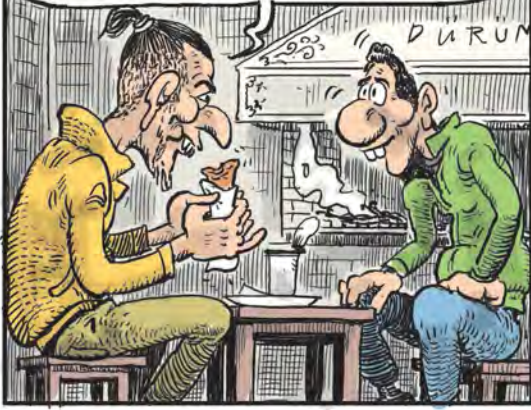
Haftalık Yayın Süreli Yayıncı
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin Kaligrafi: Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler Halkla İlişkiler: Songül Yoldaş Ofis Sorumlusu: Selami Yamak
Adres: Asmalimescit Mah. Asmalimescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 220 TL Amerika: 120\$ Avrupa: 80€ Uzakdoğu: 120\$
IBAN Numaralarımız:

(Alıcı: Murekkep basın) TL: TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 USD: TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 EUR: TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39

KARDEŞİM GEL DÜRÜM İSMARLIIM?
NERELERDESİN MORUK, KAYIPLARDASIN?

En son tatilde yedigi kazıktan sonra bi daha isim olmaz dediği izmirli'yle amma şu dürüm ismarliim lafı her şeyi unutturmuştur. Aslında tam da aradığı muhabbetin adamıdır

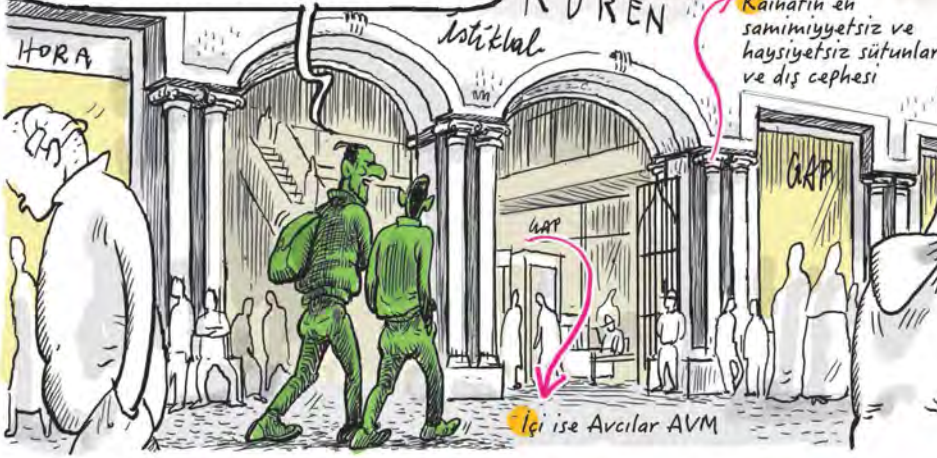

HAFTAYA DA AMSTERDAM'DAYIM

Ne güzel sana hiç projeksiyon yapmadan; "nooldu sikkınsın, gergınsın" yaftası vurmadañ hep kendinden bahseden dost! Hiç seni sormaz ve yormaz çünkü zihninde sana dair öyle az dotalık bi yer ayırmıştır ki tutarsızlıklarını hatırlamaz bile

KONKON, GEL AMSTERDAM'A GİTMEDEN ŞURAYA UĞRAMAM LAZIM İKİ DAKKA,
BENİM ÇANTAYI SEN KOSANA X-RAY'A

BI ENSTELASYON
YAPICAAM DA BU
GÖRÜNTÜLERDEN,
ÇIKIŞ FELAN
ALINA-
BİLİYÖ
MU?

GE ŞÖYLE İKİ
TURLAYALIM
KOKU
OTUR-
SUN

Eski, direnen mekanlardan birine oturup biralarkene Ortam da ufak ufak kendi mevzuuna girer hacı;

GEYSU'YU HATIRLIYOSUN Dİ Mİ MORUK,
BENİM ESKİ AJANSTAN Bİ DALYRAKLA
ÇIKIYO, ÇOK MORALİM BOZUK

GİTTİM GÜNEYE, HİÇ
ARAYIP SORMADIM
KIZI, TABİİ
O DA
NAAPSIN

GEYSU'NUN ADINI
OMUZUNA
DÖVME
YAPICAAM

Koray gibi zaaflarını, telmaşalıklarını yargılamadan ve kendinle yüzleşmeni istemeden yalan da olsa bi formül sunmuştur işte izmirli. Hemmen evine götürür bizimkini

UĞRUNA KANINI AKITIYOSUN,
ACI ÇEKİYOSUN. BUNA HER
KADIN TAV OLUR MORUK

